

Nastavite sa strpljenjem

predsjednik Dieter F. Uchtdorf
drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu

Lekcije koje naučimo kroz strpljenje njegovat će našu osobnost, uzdići naše živote i povećati našu sreću.

Šezdesetih godina prošlog stoljeća profesor na sveučilištu Stanford je započeo skroman pokus istražujući snagu volje četverogodišnjaka. Pred njih je stavio velik sljezov kolačić i rekao im da ga mogu odmah pojesti ili, ako pričekaju 15 minuta, mogu dobiti dva.

Tada je ostavio djecu samu i gledao što će se dogoditi kroz dvostrano zrcalo. Neka od djece su odmah pojela kolačić; neka su mogla čekati svega par minuta prije nego što su posustala pred iskušenjem. Samo 30 posto je bilo u stanju čekati.

Bio je to srednje zanimljiv pokus i profesor je krenuo na ostala područja istraživanja jer, kako je rekao: »Nema tako puno stvari koje možete napraviti s djecom koja pokušavaju ne pojesti kolačić.« Ali kako je vrijeme prolazilo, pratio je život te djece i počeo primjećivati zanimljivu povezanost: Djeca koja nisu mogla čekati kasnije su se borila sa životom i imala su više problema s ponašanjem, dok su oni koji su čekali bili pozitivniji i bolje motivirani, imali su više ocjene i primanja te zdravije odnose.

Što je počelo kao jednostavan pokus s djecom i sljezovim kolačićima postalo je orijentir u istraživanjima koja su ukazivala da je sposobnost čekanja - biti strpljiv - ključna osobina koja može predvidjeti kasniji uspjeh u životu.¹

Čekanje može biti teško

Čekanje može biti teško Djeca to znaju, a i odrasli. Živimo u svijetu koji nam nudi brzu hranu, instant poruke, filmove na zahtjev i trenutne odgovore na najbanalnija ili najdublja pitanja. Ne volimo čekati. Nekima čak naraste krvni tlak kada se red za čekanje u trgovini kreće sporije od onih pored njih.

Strpljenje - sposobnost staviti naše želje na čekanje - rijetka je i vrijedna vrlina. Želimo što želimo i to želimo sad. Stoga nam se sama ideja čekanja čini neugodnom i, ponekad, gorkom.

Ali ipak, bez strpljenja ne možemo udovoljiti Bogu; ne možemo postati savršeni. Uistinu, strpljenje je pročišćujući proces koji oplemenjuje razumijevanje, produbljuje sreću, koncentrira djelovanje i pruža nadu za mirom.

Kao roditelji znamo koliko nije mudro udovoljiti svakoj želji naše djece. Ali djeca nisu jedina koja se razmaze kad ih se obasipa trenutnim zadovoljenjem. Naš Nebeski Otac zna ono što dobar roditelj shvati s vremenom: Ako želi da djeca ikad sazriju i postignu svoj potencijal, ona moraju naučiti čekati.

Strpljenje nije samo čekanje

Kad sam imao 10 godina moja je obitelj otišla u izbjeglištvo u novu zemlju. Uvijek sam bio dobar učenik u školi - barem dok nismo stigli u Zapadnu Njemačku. Tamo je moje iskustvo obrazovanja bilo značajno drukčije. Zemljopis koji smo učili u školi bio mi je posve nov. Povijest koju smo učili bila mi je također drukčija. Prije sam učio ruski kao drugi jezik; sad je to bio engleski. To mi je bilo teško. Uistinu, bilo je trenutaka kad sam pomislio da moj jezik jednostavno nije stvoren da govori engleski.

Budući da je toliko toga u nastavnom planu za mene bilo novo i strano, zaostao sam. Po prvi puta u životu počeo sam se pitati jesam li dovoljno pametan za školu.

Srećom, imao sam učitelja koji me je naučio strpljenju. Naučio me da će mi stalan i dosljedan rad - strpljiva upornost - pomoći učiti.

Tijekom vremena teški su predmeti postali jasniji - čak i engleski. Polagano sam počeo shvaćati da ako budem učio dosljedno, mogu naučiti. Nije došlo brzo no, uz strpljenje, došlo je.

Iz tog sam iskustva naučio da je strpljenje bilo više nego samo čekanje da se nešto dogodi - strpljenje zahtjeva aktivan rad prema vrijednom cilju i očuvanje hrabrosti ako rezultati ne budu vidljivi odmah ili bez napora.

Ovdje postoji jedan važan koncept: Strpljenje nije pasivno pomirenje sa sudbinom, niti odustajanje od djelovanja iz straha. Strpljenje znači aktivno čekanje i ustrajnost. To znači ostati uz nešto i činiti sve što možemo - raditi, nadati se i vjerovati; hrabro se nositi s teškoćama čak i kada su želje našeg srca odgođene. Strpljenje ne znači samo ustrajati, već i dobro ustrajati!

Nestrpljenje je s druge strane simptom sebičnosti. To je osobina zaljubljenih u sebe. Nastaje iz prevladavajućeg stanja zvanog sindrom »centra svemira«, koji vodi ljude u vjeru da se svijet vrti

oko njih i da su svi ostali samo statisti u velikom kazalištu smrtnosti u kojem samo oni imaju glavnu ulogu.

Koliko li je to drukčije, braćo moja draga, od mjerila koja je Gospodin postavio za nas kao obnašatelje svećeništva.

Strpljivost, načelo svećeništva

Kao obnašatelji svećeništva i predstavnici Gospodina Isusa Krista, moramo služiti ostalima na način dosljedan njegovom primjeru. Postoji razlog zbog kojeg gotovo svaka lekcija o svećeničkom vodstvu u nekom trenutku dolazi do 121. odsjeka Nauka i saveza. U nekoliko stihova Gospodin pruža majstorski tečaj o svećeničkom vodstvu. »Nikakva vlast ni utjecaj ne smiju se prisvajati snagom svećeništva, već jedino uvjerenjem, velikodušnošću, plemenitošću i blagošću, i ljubavlju nehinjenom.«²

Osobine i prakse opisane u ovim stihovima su temelj božanske strpljivosti i neodvojivo su spojene s djelotvornim svećeništvom i patrijarhalnom službom. Te vam osobine daju snagu i mudrost u veličanju vaših poziva, u propovijedanju evanđelja, u suradništvu s članovima zbora i u davanju najvažnije svećeničke službe - koja je uistinu brižna služba unutar zidova vaših domova.

Zapamtimo da je jedan od razloga zašto nam je Bog povjerio svećeništvo pomoći nam pripremiti se za vječne blagoslove kroz oplemenjivanje naše prirode strpljenjem koje svećenička služba zahtijeva.

Kao što je Gospodin strpljiv s nama, budimo i mi strpljivi s onima kojima služimo. Shvatimo da su oni, poput nas, nesavršeni. Oni, poput nas, čine pogreške. Oni, poput nas, žele da im drugi radije povjeruju nego ne.

Ne smijemo nikada odustati ni od koga. To uključuje ne odustati od samoga sebe.

Vjerujem da se svatko od nas u jednom ili drugom trenutku može poistovjetiti sa slugom u Kristovoj usporedbi, koji je dugovao novce kralju i koji ga je molio govoreći: »[Gospodine] strpljenja imaj sa mnom.«³

Gospodinov način i vrijeme

Djeca Izraela su čekala 40 godina u divljini prije nego što su mogli ući u obećanu zemlju. Jakov je sedam dugih godina čekao Rahelu. Židovi su čekali 70 godina u Babilonu prije nego što su se mogli vratiti da ponovo izgrade hram. Nefijci su čekali znak Kristova rođenja čak i kad su znali da će, ako se znak ne pojavi, izginuti. Kušnja Josepha Smitha u zatvoru Liberty je čak Božjeg proroka natjerala da se zapita: »Koliko će još?«⁴

U svakom slučaju, Nebeski Otac je s razlogom zahtijevao da njegova djeca čekaju.

Svatko je od nas pozvan da čeka na svoj način. Čekamo odgovore na naše molitve. Čekamo stvari koje se u jednom trenutku mogu činiti toliko ispravne i dobre za nas, da ne možemo shvatiti zašto bi nam Nebeski Otac odgodio odgovor.

Sjećam se kad sam se pripremao za obuku pilota borbenog zrakoplova. Tijekom vojničke pripreme potrošili smo mnogo vremena na vježbe za tjelesnu kondiciju. Još mi uvijek nije jasno zašto je beskrajno trčanje smatrano tako bitnim pripremnim dijelom postajanja pilotom. Usprkos tome trčali smo i trčali i trčali.

I dok sam trčao primijetio sam nešto što me iskreno mučilo. Često smo prolazili pored ljudi koji su pušili, pili i činili stvari koje su suprotne evanđelju, posebno Riječi mudrosti.

Sjećam se kako bih pomislio: »Čekaj malo! Ne bih li trebao biti u stanju trčati i ne umoriti se?« Ali *umarao* sam se i prestizali su me ljudi koji sigurno nisu slijedili Riječ mudrosti. Priznajem, to me je tada mučilo. Pitao sam se je li obećanje istinito ili nije?

Odgovor nije došao odmah. Ali s vremenom sam naučio da Božja obećanja nisu uvijek ispunjena onoliko brzo ili na način na koji se nadamo; dolaze u skladu s njegovim rasporedom i na njegov način. Godinama kasnije mogao sam vidjeti jasan dokaz svjetovnih blagoslova koji dolaze onima koji slijede Riječ mudrosti - kao dodatak duhovnim blagoslovima koji dolaze odmah uz poslušnost bilo kojem Božjem zakonu. Gledajući unatrag siguran sam da su obećanja Gospodnja, ako nisu uvijek brza, uvijek sigurna.

Strpljenje zahtijeva vjeru

Brigham Young je podučavao da kada bi se pojavile stvari koje nije mogao u potpunosti spoznati, molio bi Gospodina: »Daj mi strpljenja čekati dok sâm ne shvatim.« I Brigham bi nastavio moliti sve dok ne bi mogao shvatiti.

Moramo naučiti da u Gospodinovom naumu naše razumijevanje dolazi »redak po redak, propis za propisom«. ⁶ Ukratko, znanje i shvaćanje dolaze po cijenu strpljenja.

Često duboke doline naše sadašnjosti bit će shvaćene samo gledanjem unatrag na njih s planina našeg budućeg iskustva. Često ne možemo vidjeti Gospodinovu ruku u našim životima dugo nakon što su iskušenja prošla. Često su najteža vremena naših života sastavni građevni blokovi koji formiraju temelj našeg karaktera i popločuju put prema našim budućim prilikama, shvaćanjima i sreći.

Strpljenje, plod Duha⁷

Strpljenje je božanska osobina koja može izliječiti duše, otključati blaga znanja i razumijevanja te pretvarati obične muškarce i žene u svece i anđele. Strpljenje je doista plod Duha.

Strpljenje znači ostati uz nešto do kraja. Znači odgoditi trenutno zadovoljstvo radi budućih blagoslova. Znači obuzdavanje u bijesu i zadržavanje neljubaznih riječi. Znači oduprijeti se zlu čak i kad se čini da druge čini bogatima.

Strpljenje znači prihvaćati ono što se ne može promijeniti i suočiti se s time s hrabrošću, milošću i vjerom. Znači biti »voljan podložiti se svemu što Gospod smatra podobnim da [nam] nanese, kao što se dijete podlaže ocu svojemu.« ⁸ Konačno, strpljenje znači biti »čvrst, postojan i nepokolebljiv u obdržavanju zapovijedi Gospodnjih« ⁹ svakog sata svakog dana, čak i kad je to teško. Riječima Ivana Objavitelja »Na tome se temelji postojanost svetih koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa.« ¹⁰

Strpljenje je proces savršenstva. Spasitelj je sam rekao da u svom strpljenju posjeduješ svoju dušu.¹¹ Ili, ako koristimo drugi prijevod grčkog teksta: »U strpljenju *osvajaš vlast* nad svojom dušom.«¹² Strpljenje znači živjeti u vjeri znajući da ponekad upravo u čekanju, a ne u primanju, najviše rastemo. To je bilo istinito u Spasiteljevo vrijeme. To je istinito i u naše vrijeme jer nam je zapovjedbano u ovim posljednjim danima: »Stoga ustrajte u strpljivosti dok se ne usavršite.«¹³

Gospodin nas blagoslivlja za naše strpljenje

Da parafraziramo starog psalmista, ako strpljivo čekamo Gospodina on će se nagnuti nad nas. Čut će naše usklike. Izvući će nas iz grozne jame i postaviti naše noge na čvrsto tlo. Staviti će novu pjesmu u naša usta i mi ćemo slaviti našeg Boga. Mnogi oko nas će to vidjeti i oni će vjerovati u Gospodina.¹⁴

Moja draga braćo, rad strpljenja se svodi na sljedeće: obdržavajte zapovijedi; vjerujte u Boga našeg Nebeskog Oca; služite mu pokorno i s kršćanskom ljubavlju; prakticirajte vjeru i nadu u Spasitelja; i nikada nemojte odustati. Lekcije koje naučimo kroz strpljenje njegovat će našu osobnost, uzdići naše živote i povećati našu sreću. Pomoći će nam biti dostojni obnašatelji svećeništva i vjerni učenici našeg Učitelja Isusa Krista.

Moja je molitva da strpljenje bude definirajuća odlika nas koji obnašamo svećeništvo Svemogućeg Boga; da hrabro vjerujemo Gospodnjim obećanjima i njegovom rasporedu; da prema drugima postupamo sa strpljenjem i razumijevanjem koje tražimo za sebe; i da nastavimo u strpljenju dok ne postanemo savršeni. U sveto ime Isusa Krista. Amen.

NAPOMENE

1. Vidi Jonah Lehrer, »Don't! The Secret of Self-Control«, *New Yorker*, 18. svibanj 2009, 26-27.
2. Nauk i savezi 121:41-42; vidi i stih 39-45.
3. Matej 18:26
4. Nauk i savezi 121:2
5. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 75.
6. Nauk i savezi 98:12
7. Vidi Galaćanima 5:22-23
8. Mosija 3:19
9. 1. Nefi 2:10
10. Otkrivenje 14:12
11. Vidi Luka 21:19
12. Vidi Luka 21:19, fusnota *b*

13. Nauk i savezi 67:13

13. Vidi Psalmi 40:1-3